

РЕШЕНИЕ

№ 8002

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **10405** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на Н. Г. В., понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място], чрез адв. С. И. срещу Заповед № 449/25.10.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява за провеждане на видеоконферентна връзка в залата на Затвора [населено място].

Ответникът - Началникът на затвора, чрез процесуален представител юрк. М., редовно призован, се явява за видеоконферентна връзка в залата на Затвора [населено място].

По същество оспорва жалбата и моли заповедта да бъде потвърдена. По делото е постъпило и писмено становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Представена е докладна записка рег. № 15995/17.10.2023 г. от инспектор Т. Д. – ИСДВР 11-та и 13-та група, изготвена във връзка с докладна записка вх. № 15745/16.10.2023 г. от мл. инспектор В. В. и мл. инспектор Д. К.. В нея са обективирани следните сведения:

На 13.10.2023 г. около 16:00 ч. по време на престой на открито на 11-та група между лишените от свобода Н. В. и Т. А. възникнал словесен спор, който прераснал във

физическа саморазправа. А. взел метална тръба от зоната за фитнес уреди и ударил по левия крак В., който от своя страна успял да хване металната тръба и избутал А. на земята. При пристигането си мл. инспекторите В. и К. видели, как В. държи металния прът и посяга към А., който видимо вече имал рана на главата.

Във връзка с възникналата ситуация била извършена проверка, в хода на която били снети писмени обяснения от свидетели на случилото се – Д. Д., А. Ц., Т. Я.; било извършено претърсване и изземване на вещи, за което били съставени протокол; били снети видеозаписите от намиращото се на мястото на конфликта видеонаблюдение. В. и А. били конвоирани за извършването на медицински преглед до приемен кабинет на СБАЛЛС. Изготвено е предложение от инспектор Т. Д. – ИСДВР 11-та и 13-та група за налагане на наказание и на двамата лишени от свобода.

По делото са представени и : заповед № 432/20.10.2023 г. на началника на затвора, с която жалбоподателят е наказан с „лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца“ и заповед № 435/23.10.2023 г. на началника на затвора, с която жалбоподателят е наказан със „забрана за участие в колективни мероприятия в или извън мястото за лишаване от свобода за срок от един месец“. Жалбоподателят не е награждаван.

При тези данни, с оспорената заповед на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС на жалбоподателя било наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“. Административният орган е възприел изцяло описаната в предложението на ИСДВР на 11-та и 13-та група – инспектор Т. Д. фактическа обстановка.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 26.10.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 30.10.2023 г.

Жалбата е допустима - подадена е от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл. 111, ал. 1 от ЗИНЗС преклузивен 3-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа административен съд.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по смисъла на чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС - Началникът на Затвора [населено място].

Съставена е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана. Съдържа фактически и правни основания. Посочени са доказателствата въз основа, на които е формирана фактическата обстановка.

Съдът не констатира нарушение на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл. 106, ал. 1 от ЗИНЗС срокове за издаване на заповедта. Преди налагане на дисциплинарното наказание, на 19.10.2023 г. жалбоподателят е бил изслушан от Началника на затвора, което действие е отразено в Протокол № 85. В този смисъл дисциплинарно наказващият орган преди да наложи дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Спазено е изискването на чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС преди налагане на наказанието задължително да се изслуша нарушителя.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон и с неговата цел. Приетата от наказващият орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с установените по делото факти и събраните доказателства в хода на извършване на проверката. Правилно и законосъобразно наказващият орган е наложил на

жалбоподателя предвиденото в ЗИНЗС дисциплинарно наказание за извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Според чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние /действие или бездействие/, извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Съобразно чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята „физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава“

Съгласно чл. 96, т. 3, от ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, като чл. 97, т. 4 от ЗИНЗС забранява на лишените от свобода да упражняват физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им.

Анализът на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на настоящия съд да приеме за безспорно доказано, че на 13.10.2023 г. около 16:00 ч. е възникнал конфликт, прераснал във физическа саморазправа между лишените от свобода Н. В. и Т. А., вследствие на която А. получил рана на главата, а В. – хематом на крака. Отразеното в докладната записка на инспекторите се потвърждава и от формулярите за регистриране на травматични увреждания на двамата пострадали.

Предвид изложеното съдът прие, че оспорващият с посочените по-горе действия е нарушил разпоредбите на ЗИНЗС, поради което деянието му съставлява дисциплинарно нарушение, съгласно чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4 във връзка с чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС. Безспорно доказателствата установяват, че жалбоподателят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Осъществил е физическа саморазправа с друг лишен от свобода, настанен също в затвора. За съставомерността на нарушението е без значение поводът за разправата и това, кой пръв е започнал конфликта, тъй като дисциплинарното нарушение се свежда до: физическа саморазправа с лишени от свобода или служители.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание наказващия орган е взел предвид характера и тежестта на извършеното нарушение. Отчетени са представените доказателства за наложените наказания и награди. В този смисъл наложеното наказание по чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, в размер под средния се явява съразмерно и адекватно на степента на нарушението.

По изложените съображения оспорената заповед следва да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна на основание чл. 111, ал. 6, т. 1 във вр. с чл. 111, ал. 5 от ЗИНЗС, а жалбата отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат разноски за юрисконултско възнаграждение, които са своевременно поискани и определени по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото възлизат на 100 лева.

Съдът констатира, че жалбоподателят не е внесъл дължимата държавна такса за разглеждане на делото по сметка на АССГ, поради което следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 10 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 111, ал. 6, т. 1 във вр. с чл. 111, ал. 4 и ал. 5 от ЗИНЗС, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 449/25.10.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС на Н. Г. В. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия.

ОСЪЖДА Н. Г. В., ЕГН: [ЕГН], понастоящем в Затвора [населено място], 11-та група, да заплати сумата от 10 (десет) лева държавна такса по сметка на АССГ.

ОСЪЖДА Н. Г. В., ЕГН: [ЕГН], понастоящем в Затвора [населено място], 11-та група, да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата от 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок пред тричленен състав на Административен съд - София-град.

Преписи от решението да се изпратят на страните за сведение, независимо от извършеното съобщаване в о.с.з.

СЪДИЯ: